

[Tinning]

»Ministeren bedes oplyse, om der i anledning af lovforslaget på nuværende tidspunkt er kommet en henvendelse fra FN's Flygtningehøjkommissariat. I givet fald bedes ministeren tilstille udvalget eksemplarer af henvendelsen.«

Det, der så viste sig at være situationen, var, at justitsministeren kl. 17.30 fortæller Folketingets retsudvalg: nej, sådan en henvendelse er der ikke kommet. Den henvendelse indløb i Justitsministeriet kl. 11.16.

Det er så ikke min opgave at finde ud af, om det er en embedsmand, som er kommet til at lægge den hen under et eller andet ark, om det er justitsministeren, som har taget fejl af sin lommekalender og det dér telex, eller hvad det er, men det, jeg prøver at sige til justitsministeren, er, at det ikke er særlig svært; man giver en meddelelse i sit ministerium: ved I hvad, jeg sidderovre i folketingsalen, kommer der noget vigtigt, så kom over med det.

Og når man får sådan et samrådsspørgsmål, så ringer man over i sit ministerium: ved I hvad, der er et folketingsudvalg, der beder om dette her, er der kommet sådan noget? Så enkelt er det. Jeg ved ikke, hvad justitsministeren har gjort, og jeg er sådan set også ligeglad. Det, jeg kritiserer, er, at mere end 6 timer efter, at det dér telex er indløbet, sidder justitsministeren og fortæller Folketingets retsudvalg, at sådan en henvendelse har han ikke fået. Jämen det er uacceptabelt.

Så vil jeg også sige, at mit synspunkt er, at hvis en minister ikke er i stand til at besvare et samrådsspørgsmål, fordi sagen ikke er ordentligt undersøgt, fordi ministeren har været optaget i salen, så er det forståeligt. Jeg havde al mulig forståelse, hvis justitsministeren havde sagt: jeg vil godt lige have, vi udsætter mødet en halv time, for jeg må undersøge dette her ordentligt. Det er ikke det, det handler om, men det handler om, at når vi spørger en minister, om der er kommet et telex om en løbende sag, og det har ligget i mere end 6 timer og ministeren så siger nej, hvor er vi så henne? Og hvad sker der i øvrigt af den slags ting, vi aldrig hører om?

Ole Espersen (S):

Den sidste diskussion kunne være meget interessant, hvis hr. Tinning og andre, der deltog i den, mener, at ministeren har søgt

på nogen måde at undertrykke nogle oplysninger til retsudvalget. Hvis det kan antydes eller formodes, så synes jeg, situationen er parlamentarisk interessant, men jeg må erkende, at jeg har meget svært ved at se, at det skulle være tilfældet her.

Hr. Tinning spurgte – eller det lå i hr. Tinnings indlæg i hvert fald – om vi ikke ville stå i en bedre forhandlingssituation i forhold til de andre lande, hvis vi lod være med at gøre noget nu, for nu er der jo noget i gang, der er noget i gang i FN, og der er noget i gang i Europarådet osv.

Vi har nu i en årrække haft en flygtningelov af den karakter, som vi alle sammen kender. Den svarer til de henstillinger, FN's højkommissær kom med, og som ministeren sagde, er vi det eneste land, der også giver ret for de facto-flygtninge til at være her. Når Danmark har deltaget i den slags henstillinger til samtlige andre lande, er det ud fra et ønske om at få en retstilstand, der er den bedst mulige simpelt hen, og vi har fulgt denne henstilling i en årrække. De andre lande har endnu ikke gjort det, og det er åbenbart, at forudsætninger for henstillinger kan bryde, kan ændres, hvis andre lande ikke vil være med, og det er min opfattelse, at det, vi nu gør – en ændring på en varighed af ét år, hvor vi tilkendegiver over for de andre lande, at nu er vi nødt til i denne 1 års periode at gøre sådan og sådan, og i øvrigt forlanger vi, at det internationale arbejde intensiveres – er at skabe os en bedre forhandlingsposition, end hvis vi blot sagde, at vi indtil videre fastholder den tilstand, vi har. Det er selvfølgelig et vurderingsspørgsmål, men jeg mener i hvert fald ikke, at nogen med rette kan påstå, at vi svækker vores forhandlingsposition.

Hvad er det så, højkommissæren er betænkelig ved? Ja, hr. Bernhard Baunsgaard startede sit indlæg i dag med at henvise til nogle udtalelser i Berlingske Tidende fra højkommissæren. De er, hvis de er rigtigt citeret, desværre igen udtryk for nogle misforståelser. Der er ikke tale om, som der står, at afgørelsen af asylansøgningen vil blive baseret på en samtale med en politimand, som ikke kan have den fornødne ekspertise og indsigt i de komplicerede flygtningeforhold. Selvfølgelig kan en politimand ikke det, det er helt åbenbart. Selvfølgelig må en politimand lægge vægt på den vurdering, som Justitsministeriet har foretaget sammen med Dansk